

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201106
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201106.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcov: 1/ G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX J., 2/ B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX B., proti žalovanému: I. J., neznámy vlastník, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v konaní o odvolaní žalobcov v rade 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/27/2019-54 zo dňa 13. júla 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/27/2019-54 zo dňa 13. júla 2021 potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobcov na opravu rozsudku č. k. 4C/27/2019-34 zo dňa 09.01.2020, ktorý mu bol doručený dňa 10.09.2020.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na ustanovenie § 224 CSP a konštatoval, že oprava rozhodnutia v zmysle uvedeného ustanovenia je možná len v prípade, ak ide o chyby technického rázu, ku ktorým došlo zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozhodnutia. V danom prípade nie je možné opraviť výrokovú časť I. a II. rozsudku č. k. 4C/27/2019-34 zo dňa 09.01.2020, keďže uvedeným rozhodnutím došlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva žalobcov a žalovaného v súlade s podanou žalobou. Predmetom daného konania bola E-KN parcela č. 2225, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. územie B.. Predmetným návrhom na opravu rozsudku sa žalobcovia pritom domáhali pozmenenia označenia pozemkov, ktoré sú predmetom sporu, a to v dôsledku rozhodnutia Okresného úradu, pozemkového a lesného odboru tak, že v rozsudku sa bude uvádzať C-KN parcela č. 2381, trvalé trávne porasty o výmere 88 m², ako aj C-KN parcela č. 2382, trvalé trávne porasty o výmere 88 m², oba pozemky evidované na žalovaného I. J. v podiele 1/1.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. 4. Uviedli, že po doručení predmetného rozsudku Okresnému úradu Námestovo, katastrálnemu odboru, im bolo oznámené, že dané rozhodnutie nie je spôsobilé na zápis do katastra nehnuteľností, keďže na základe rozhodnutia Okresného úradu Námestovo - pozemkový a lesný odbor č. Z 558/2020 - Rozhodnutie OÚ-NO-PLO-2020/000782-102 - Jednoduché pozemkové úpravy nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom sporu, zanikla. Je teda zrejmé, že rozsudok v čase jeho vydania obsahoval zrejmú nesprávnosť spočívajúcu v skutočnosti, že v dôsledku jednoduchých pozemkových úprav došlo k zmene evidencie predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností tak, že v novovytvorenom stave (po zrealizovaní jednoduchých pozemkových úprav) je žalobca vlastníkom C-KN parcely č. 2381, trvalý trávny porast o výmere 88 m² evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. územie B.,

podiel žalovaného 1/1 a C-KN parcely č. 2382, trvalý trávny porast o výmere 88 m² evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. územie B., podiel žalovaného 1/1. Žalobcovia mali za to, že dané pochybenie je možné opraviť postupom podľa § 224 CSP. Z uvedeného ustanovenia totiž vyplýva, že oprava sa môže týkať aj výroku rozhodnutia. Daná nesprávnosť je zrejماً, resp. zjavná všetkým subjektom sporu, t. j. súdu a stranám, prípadne aj iným subjektom zúčastneným na konaní. Zjavnosť nesprávností vyplýva z ostatných súvislostí vzťahujúcich sa k predmetným nehnuteľnostiam, najmä vyjadrenia Okresného úradu Námestovo - katastrálneho odboru, údajov v evidencii katastra nehnuteľností, vyjadrenia strán konania. Logika a mechanizmus opravy rozsudku musí platiť bez ohľadu na to, ako bola nesprávnosť spôsobená, inak by sa súd vystavoval riziku vydávania a existencie nevykonateľných rozhodnutí, prípadne takej úprave vzájomných práv a povinností strán, ktorá by nezodpovedala vôli, ktorú súdu v okamihu vyhlásenia prejavíť chcel. Na súdne rozhodnutie sa tiež kladie požiadavka jeho formálnej bezchybnosti. Ak rozhodnutie nie je formálne bezchybné, pripúšťa sa možnosť jeho opravy bez narušenia zásady viazanosti súdu vyhláseným rozhodnutím. Každé súdne rozhodnutie je najmä procesným úkonom a jeho podstatou je prejav vôle súdu, ktorý toto rozhodnutie vydal - navrhovanú opravu rozhodnutia je tak potrebné chápať ako napravenie, resp. zosúladenie prejavenej vôle súdu s vôľou, ktorú v okamihu vyhlásenia rozhodnutia súd prejavíť chcel. Ide teda o zosúladenie výroku s realitou. Keďže procesné kódexy pripúšťajú, aby súd svoje rozhodnutie dodatočne menil - medzi tieto zákonné výnimky patrí okrem iného aj ustanovenie § 224 CSP - tzv. teória prejavu vôle o procesných úkonoch strán sa preto neuplatňuje pri inštitúte opravy rozsudku, ale rozhodujúca je iba tá vôľa, ktorú súd chcel prejavíť v okamihu vyhlásenia rozhodnutia, pričom žalobcovia majú za to, že súd určite nechcel v okamihu vyhlásenia rozhodnutia v konaní prejavíť vôľu, ktorá by bola v rozpore s realitou (s údajmi v evidencii katastra nehnuteľností). Právo podať návrh na opravu výroku rozhodnutia je identifikované ako základné procesné právo strany. Ak strana splní formálne i materiálne požiadavky § 224 CSP, vzniká jej subjektívne právo na to, aby súd danú opravu vykonal. Ak sú splnené podmienky uvedeného ustanovenia, súdu nepatrí akákoľvek voľná úvaha o tom, či napriek splneniu zákonných podmienok návrhu na opravu rozhodnutia vyhovie alebo nie. V tomto prípade vzniká strane subjektívne právo na opravu rozhodnutia a súdu vzniká tomu zodpovedajúca povinnosť opravu rozhodnutia vykonať. Žalobcovia mali za to, že v danej veci vykonali všetky potrebné procesné úkony, znášali trovy spojené s konaním a disponujú právoplatným rozsudkom vo veci, ktorý bol dosiahnutý aj na základe dohody a korektného prístupu žalovaného, resp. jeho zástupcu. Napriek týmto skutočnostiam žalobcovia nemôžu v dôsledku chyby v rozsudku, (ktorú súd prvej inštancie odmietol opraviť), nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu konania, čo predstavuje stav odmietania spravodlivosti. Ďalším paradoxným rozmerom zamietavého rozhodnutia konajúceho súdu je skutočnosť, že v prípade opätovného podania žalobného návrhu, tento predstavuje riziko zastavenia konania na základe prekážky už rozhodnutej veci podľa § 230 CSP, keďže vo veci už právoplatný rozsudok vydaný bol. Súčasne akékoľvek ďalšie procesné úkony sporových strán predstavujú neúčelné vynakladanie prostriedkov, zaťažovanie účastníkov konania a súdnych orgánov, narušenie zásady rýchlosti a hospodárnosti konania a zvyšovanie nepriaznivého právneho stavu a istoty v situácii, keď je možné dosiahnuť nápravu podstatne jednoduchšou opravou rozhodnutia podľa § 224 CSP. Napokon žalobcovia zvýraznili zásady, ktorými sa majú súdy riadiť pri rozhodovaní každej veci, a to zásady zákonnosti, súčinnosti so stranami, ako aj hospodárnosti. Navrhli, aby v danej veci bolo vyhovené ich návrhu na opravu rozsudku okresného súdu.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcov bolo podané oprávnenými subjektmi (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2, § 357 písm. f) CSP], preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. V rámci reakcie na odvoláciu argumentáciu žalobcov formulovanú v opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcov za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na taký, ktorý má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostal sporný, alebo je to nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

8. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že okresný súd postupoval správne, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zmyslu a obsahu ustanovenia § 224 CSP, ktoré umožňuje súdu opraviť len chyby v písaní, počítaní a iné zjavné nesprávosti. Prípadné nedostatky a pochybenia v aplikácii hmotného či procesného práva nemožno zobrať za základ pre postup podľa uvedeného ustanovenia. Toto má totiž riešiť len technické zlyhania pri rozhodovacej činnosti súdu, nie naprávať nesprávosti, ktorých vyriešenie je ponechané pre riadne či mimoriadne opravné prostriedky v zmysle civilno-procesnej úpravy.

10. Predmetom konania na okresnom súde bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k E-KN parcele č. 2225, orná pôda o výmere 1587 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX kat. územie B.. Evidovanými spoluvlastníkmi uvedenej parcely boli žalobcovia v rade 1/ a 2/, ako aj žalovaný, ktorý bol v konaní zastúpený Slovenským pozemkovým fondom. Predmetom návrhu na opravu rozsudku okresného súdu je požiadavka žalobcov v rade 1/ a 2/ na modifikáciu napadnutého rozhodnutia tak, že žalobcovi v rade 1/ bude prikázaný pozemok zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, v kat. území B. evidovaný ako C-KN parcela č. 2381, trvalé trávne porasty o výmere 88 m², a to v podiele 1/1. Zároveň odvolatelia žiadali, aby bol žalobcovi v rade 2/ prikázaný pozemok zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, v kat. území B. evidovaný ako C-KN parcela č. 2382, trvalé trávne porasty o výmere 88 m² v podiele 1/1. Nad rámec toho, čo už konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, odvolací súd k tejto požiadavke uvádza, že aktuálnym výlučným vlastníkom parcel, ktorých prikázania do vlastníctva sa žalobcovia domáhajú svojím návrhom na opravu rozsudku, je I. J. s tým, že ako správca figuruje Slovenský pozemkový fond. Ani žalobca v rade 1/, ani žalobca v rade 2/ nedisponujú spoluvlastníckym podielom na C-KN parcelách, ktoré mali byť v zmysle konania o oprave rozsudku prikázané do vlastníctva žalobcov. Treba zdôrazniť, že akceptovaním požiadavky žalobcov v rade 1/ a 2/ by došlo k úplnej modifikácii rozsudku okresného súdu spôsobom, ktorý by ani nereflektoval na to, čo bolo predmetom aktuálneho sporu. Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je možné len vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá je preukázateľne v podielovom spoluvlastníctve a následne je možné prikázať takúto nehnuteľnosť niektorému zo spoluvlastníkov. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa návrhom na opravu rozsudku pritom domáhajú prikázania vlastníctva k pozemku, ku ktorému nedisponujú ani len spoluvlastníckym podielom. Z uvedeného dôvodu považoval krajský súd postup okresného súdu, ktorý zamietol požiadavku v zmysle § 224 CSP, za správny.

11. Zároveň je nutné poukázať na skutočnosť, že v čase, kedy rozhodoval okresný súd, bolo zjavné z obsahu listu vlastníctva č. XXXX, kat. územie B., že sporná parcela, vo vzťahu ku ktorej sa žalobcovia domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, je predmetom pozemkových úprav s tým, že tu došlo k pozastaveniu zápisov v obvode pozemkových úprav postupom podľa § 14 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, a to k 30.11.2019. Pojednávanie vo veci prebehlo dňa 09.01.2020.

12. Pokiaľ žalobcovia v podanom opravnom prostriedku namietali, že rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na opravu rozsudku vytvára riziko zastavenia konania o opätovnom návrhu z dôvodu prekážky rozhodnutej veci, k tomu treba podotknúť, že pokiaľ by sa žalobcovia domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k pozemku, ku ktorému v návrhu na opravu žiadali prikázať vlastníctvo, učinili by tak zjavne k úplne iným pozemkom (výmera nezodpovedá výmere pôvodného pozemku) a rovnako by aj predmet sporu musel reflektovať na skutočnosť, že výlučným vlastníkom daných parciel (C-KN č. 2381 a 2382) je I. J., pričom žalobcovia nedisponujú žiadnym spoluvlastníckym podielom k týmto parcelám. Napokon ani nie je jasné, či sa v prípade pozemku, ktorý je predmetom sporu, jedná o totožný pozemok, vo vzťahu ku ktorému žalobcovia vyslovili návrh na opravu rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z úspechu žalovaného v odvolacom konaní, ktorému však žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).